

EN XERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I N.º 26
Sóller 30 de Junio de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

HABLADURIAS

Sorprendidos quedamos con el penúltimo número de el semanario palmesano «El Obrero Balear» cuando leímos una información que hace su Corresponsal en Sóller sobre la creación de una Cooperativa.

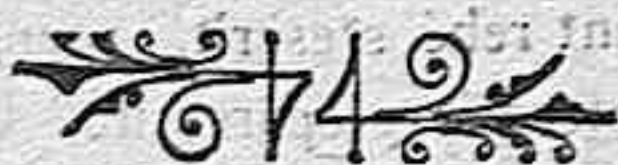
Nosotros nunca creímos que pudiera llevarse a realidad una idea tan necesaria y benéfica dado el denigrante caciquismo que desgraciadamente impera en grande escala a todos los sollerenses; pero viendo que el colega cuenta como un hecho dicha creación nos sonreímos convencidos y satisfechos porque esto prueba que a poco a poco nos deshacemos del nudo caciquil que nos oprime.

Pero no hay que cantar victoria por adelantado; aunque los organizadores de esta Cooperativa piensan alejar la política de esta sociedad y que figuren socios de todas las ideas, este plan fracasará porque ¿qué cosa existe en Sóller en que la política no haya puesto su mano?

Pocas o ninguna, y esta Cooperativa por no ser única, sino enseguida, será pronto que la política con su mano destructora entrará, tal vez como socia fundadora, y si entra *requiescant in pace*. Amén.

Esto es un modesto pronóstico, pero que no será equivocado; esta Cooperativa no llegará a vieja, puede existir un mes, dos, tres, pero al cabo de un año después de su fundación ya estará fundida.

Dios quiera que nos equivoquemos para el bien y prosperidad de todos los sollerenses.

¡A FELANITX!

Diumenje passat, se va fé sa tan anomenada excursió a Felanitx.

A jo y un altre compañero de redecció, el senyó Ejroj, mos encarregaren, a mí de sa crónica y a nes mencionat poeta, d'una poesia, tratant d'alguns d'es fets passats, o de lo qu'ell volgués.

Jo, com sabeu es lectós som entussiasta admiradó de ses felanitxeras, y el senyó Egroj, segóns manifestá no les se pot mirá, porque li ensenen es foc de s'amó, y ja els se duria a la parroqui, pero llevó pense qu'es casat, y que té una sogra que devegades li toca es morros o li estira sas oreyas.

Y anem a sa cronica.

Es diumenje passat ma vaitx aixeca a la una de sa nit, y después d'enllestirmé, vaitx sortí a nes carré mes fresc qu'una cama rotja, comensant a recorre carrés, per veüre s'animació, d'és poblé, qu'encara dormia.

Passaren ses hores y vengueren las tres, prenguent jó es carré de s'estació trobant ja allá n'Egroj que ja m'esperava. Mos posarem dins es cotxo número 2, asentguentmós, esperant s'hora de sa partida, que a poc a poc arribá.

Cuant partirem s'esació estava plena de gent, allá si haviá reunit tot es poble menos ses dues alhacas nostras es *Saitx* y es municipal *Corona*.

Cuant arribarem a Palma no hey hagué res de nou. Passarem a s'altre tren y mos trobarem qu'es cotxos que mos havian de dú a Felanitx, eran nous de trinca, just porque devian sebre qu'EN XERRIM hey enviava dos colaboradós y no devian volé los criticassem, pero un'altre vegada qu'hey tornem, y tornin estrená cotxos, que mirin de que no fassin tanta d'oló de vernís, o sino..... los estirarem es mostaxos.

Mos posarem amb camí, y passa aquí, passa allá, mes a poc a poc qu'una somera cuant camina, arribarem a sa ciutat de ses casas veyes, y des carrés *modelos*, o sia Felanitx.

Allá mos esperavan, dues músicas, moltas pajesas, casi tots es felanitxés, y llevó tres coxos.

S'aplegaren sas tres músicas, sas cornetas d'ets exploradós, tots ets excursionistas, y a gregansi después tot Felanitx, moguentse un alborot de trenta mil dimonis y mitx.

Mos n'anarem de s'estació, arribant fins a l'Iglesi, ahónt oirem misse, sortint después.

El senyó Egroj prengué per un vent, y jo per s'altre, y aplegantmé amb un excursionista mos n'anarem a un café, trobanti l'amó fet un *néo*, diguent trons y llamps cuantres es sollerics. Noltros considerammos ofesos li demenaren explicacions diguentmós que havian anat allá cinc sollerics a beure *mantecados*, fentli unas tres pesetas de gasto y fojint después sense pagá.

Después d'avé berenat partirem a veure es poble, y ses aforas, quedantmós admirats de lo pintoresc que feyan aquellas casas antigas y aquells carrés tan rústics.

¡Oh! Y aixó no es res a nes costat d'ets habitants, no he vist may gent tan amable ni de tant bon có com es felanitxés, tant homos com dones, com nins, tots se fan trossos, per servi s'estern que se presentá a veure es poble y ses cares de ses felanitxeras.

Vengué s'hore des diná y partirem jo y s'excursionista solleric cap a una fonda.

Li tocá servirmós una joveneta, agredosa com totas sas felanitxeras, la cual después d'aver mós menjat s'arros mos digué.

—¿Ara que volen agüiet?

—*Dé kes*,-- digué es sulleric, qu'era un mulot.

—De patatas y trossos de *quep* de coní.

—¿De ké?

—De trossos de *quep* de coní.

—De cap de coní vaitx di jo.

—No jove, si no me rallas mes bé, jo no t'entenc.

—¿Que diu qu'el vol *rallat*? Jo no se qu'és.

—Ell deya—vaitx interveni jo,—deya..... que res.... vaje.

Cuant herem a nes derré plat exclama sa felanitxera, dirigintse a s'altre.

—¿Vosté que li agrada aquesta feste.

—¡Miraume aixó! digué es sulleric, ara sense dirli rés me diu feste.

—No, dic jo. Are te diu si t'agrada se feste.

—¡Ah! Si, si, si.

Acabarem de menjá, y partirem altre pic a rrecorre mon.

Es decapvespre, sa feren balls, hey hagué música, y moltas colsadas, arribant amb molt de pesá nostro s'hora de sa partida.

S'estació estave atestada de jent, sa máquina siulava es temps que partiam, sa música nostre tocave, confundintse sa tocada amb sos crits de ¡Viva Felanitx! y de ¡Viva Sólle!

Sas máquinas feren vía.
a Sólle vaitx arribá
es temps que me parexía
fiets, qu'encara sentía
es felanitxés cridá.

PEP NOV

El sen Francisco

El sen Francisco *bunyoli*, es un homó inimic de s'aná a pescá amb canyeta. Pero encanvi, li agrada molt mirá es que pescan, riguentse des pobres *pescadorets*, que cuant treven un pexet, ja no hey veven d'alegría.

—¡Infelissos!—exclamá el sen Francisco, per un peix tanta d'alegría, y a sa pescateria per un velló en donen una dot-sena...

Emperó a pesá d'aixó, es diumenjes tot lo día, y es días de festa el podeu veure amb un capell de paya, un gayato, y un boliquet amb so menjá, y tot tira d'esperdenyas, badocant pes Port de Sólle, asegut a demunt rocas, y contemplant els *infelissos*, com ell diu a nes moments que trata amb qualche amic seu, tan *miobe* com éll, *por supuesto*.

S'altre diumenje, qu'es fresc, hey partí com de costum, y s'en v'aná a seure per sas immediacions de per allá ahont se solía posá es nostro gran *transatlántic* sulleric *Villa de Sóller*.

Allá, com ja deveu suposá, hey havia un pescadó de canyeta. Va está el sen Francisco mirantllo pescá debes dues horas y durant aquest temps es pescadó no havia pogut agafá ni siquiera un pex.

A s'hora que menos so pensava s'acostá a ell o sía al sen Francisco un amic seu que no tenía un pel de beneit. Se varen escometre y es pajes va dí a nes seu visitant.

—Ja heu es beneit aquell pescadó, está allá pescant, y en devés dues horas no ha agafat ni un pex.

Y es seu amic amb sa rieya a nes moments li demená:

—¿Qui es mes beneit, aquell homo que

pescá, o vos que fa dues horas qu'el mirau?...

DONYA LLESSINTA

CASOS Y COSAS

De escándalo puede calificarse lo que en Sóller pasa.

Los sollerenses, se pintan sólos, por no obedecer, en nada, ni por nada a nuestro Alcalde, y éste que es el colmo de la tranquilidad, se acredita de buen Presidente, no haciendo cumplir lo que él manda.

Y por muestra lo que sigue:

Hizo un Bando, en el cual mandaba que a todos los perros debían ponerles un bozal, y llevarlos sujetos, con un cordel o con una cadena, para evitar, caso el perro estuviera rabioso, la mordedura.

Si, ésta fué la orden dada por nuestro Alcalde *modelo*, pero casi ni un ciudadano ha cumplido el mencionado bando.

Y el no hacer cumplir lo ya dicho, ha ocasionado, que la semana penúltima pasada un perro mordió a una criatura, y si tiene la suerte de estar hidrófobo el caso hubiera sido lamentable.

Y nuestro Alcalde tan tranquilo, el cual demuestra que sino es apto para hacer cumplir sus bandos, lo es..... menos, para cuestiones de subsistencias. Ejemplos podriamos dar mil, pero creo que nuestros lectores estarán enterados de ello.

Por fin, acabo diciendo que el pueblo quiere un Alcalde que administre bien sus intereses, no a un Alcalde que toda su labor consiste en cumplir las órdenes de su cacique.

ANTONIO CERVERA PONS

UNA EXCURSIÓ

Aprofitant s'ocasió
lograrem es gran desitx

de visitá a Felanitx

amb sa passada excursió.

Partirem de s'estasió

de Sólle, amb molte alegría.

Las set y mitxa sería

cuant arribarem allá

y a veuremos arribá

tot Felanitx hey havia.

A Felanitx arribarem,

tota devosió cumplirem

llevó tots mos esperjirem

y ha pasatjá mos n'anarem.

Qu'es bone jent comprobarem

mos reberen amb remells,

diguentmós amb ter mes bells

—¡Ben venguts sigueu tots voltros!

Estaren contens de noltros

y noltros molt contents d'ells.

Vengué es moment de partí

d'aquell poble tant amat

dexantllo desconsolat
amb un pesá sense fi.

Desitjam es torneri

/sempre endevant sa bandera!

Jo a tota felanitxera

y felanitxé igualment

los desitx eternament

felecidat vertadera.

EGROJ

De Esporlas

Desde Esporlas mos envían atenta invitació a ses festes que amb honra y gloria de Sant Pera, patró d'aquell poble, se preparen suplicantmos que heu fassem a sebre an'es lectós d'EN XERRIM:

«Segons diuen, enguañ s'Ajuntament no está per festas, y tant es així qu'es Batle, unic compromés a ferné, no trobant cap concejal d'es seus que li volgués ajudá a du es mort, s'entrevistá en Mestre Guiem Salas, concejal de sa minoria, el cual encare que d'ideas un poc avanzadas, es persona que té bon có y sobre tot condescendent cuant sa tracta d'assuntó en que sas beates hei tenguin part.

Conten qu'en Salas an'es principi feya o-reyes de consul y aconseiaa an'es Batle qu'enás an'es seus qu'en seguridad ferian un nou sacrifici; pero tant y tant es Batle va insistí, que li va rompre es có, possantse a plorá tot dos, un d'alegría y s'altre de pena.

En Guiem, que no té es cap tant clos com es Batle, va comprende que en tans pocs dobbés com aqueix disposave per fé festas res de bó sa poría fé y així l'hei digué, indicantli que sercás protectós; pero es Batle, convinsut, de sa seua *granpo pularidad* y tenguent present qu'es seu partit es com es crancs, *siempre pa trás*, resolgué de pronte es problema y en tó de súplica li va dí:

—Escolta, Guiem, suposat que tú fas feine per Bañabufá, éstic enterat qu'allá hey ha un homo que sap tocá ses xeremias; fé el favó de llogarló y no passis ansi d'es dobbés, pues encare que s'Ajuntament no'n tengui cap, quedaré bé, maldement haja de vendre totas ses domátiques de *C'an Mavi*.

En Guiem, que té es có tendre, va sedí a ses súplicas d'es Batle y ja's partit cap a Bañabufá per parlá an so Xeremié y trobantllo li digué: Bon día, mestre de sa xeremia, veng per demanarvos un favó entre la paga, y es de vení a Esporlas a tocá ses xeremias a sa festa de Sant Pera.

—Heureu topat malament, mestre Guiem, porque fá tres días que tenc diarrea que no me deixa moura de ca meua y no sé si estaré bó.

—No tenguen ansi, respongué'n Guiem, jo sem molt amic d'es Metje y vos promes qu'en dos días estareu bó.

Així quedaren, y en Guiem posá un billet an'es Metje, enviantley per Mestre Toni Sach, en que li deya:

«Es un compromiso serio del Ayuntamiento, remita inmediatamente un medicamento que cure la diarrea en dos días.»

Es metje, cuant rebé s'escrit, prengué es trot cap a cas potecari, preparen una bollata

no sé d'aquine medecine, y donantle a Mestre'n Toni li digué: Digau an'es Batle que beguin dues cuarades d'axarop d'aquest y quedarán bons.

Resultant, que per equivocació o mala intel·ligència, s'Ajuntament, que sab si està malalt, prengué sa medicine preparada pes xeremié y diumenge passat s'admiraven de lo bé qu'es bañabufari tocave sas xeremias.

Si per desgrasi mos maten s'Ajuntament tothóm diu que qui heuria tengut sa cupa es en Guiem per haverse posat en lo que no li importave.

Disapte qui vé, donarem conta de sas festas.

UN QUI ESCOLTAVE

De sa Pobla

Un misteri poblé

¡Gracis a San Juan Pelut, que ja sehem perque sa capitana va fé caura aquell diluvi!

També desitjavem sobre perque aquesta senyora obsequia en sa mateixa forma a n'en Mateu de cas Povordo.

Uns deyen si cre perque hey tenia qu'aná es senyó den Maneta pero hem vist ben clá que no ere per tal cosa, sinó perque tenie dins caseve, quatre xibals, acompanyats d'un altre molt devertidot que tocave a se música d'en Berguins.

Ja no mos havian de pensá may que fos es senyó d'en Maneta, es causant d'aixó, perque ell ja no va d'aquets escaldums.

Diven qu'es remojon que li daren v'assé perque es quatre xibals y compañía, qu'hey havia a ca se capitana no volian els se vesen

S'Alcalde de se Pobla no hauria de permetre aixó, perque thotóm sap qu'es una señora que rep molts de visitas, y podria veni un estern a ferli una visita y aquest rebre com prove de s'agreiment un jericó d'aigo, y es pobre estern, sen heurá d'aná a caseva amb'un pop com es qu'e s'en va dú en Mateu.

Per final feim aquesta cansó per cantarlé pes carres:

Capitana de campaña

no nos teneis que mojar,

o nos hareis enfadar

y os expulsarán de España.

ES DOS AGRAVIATS Y REMUYATS.

***

Es poblés mos amollan, sa segona xerrada amb dialéc.

—¡Per mil carretades de per botes! ¡Qui és Juanet aquella pessa que passe amb'aquell capellet de plom y tot tirat d'esperdene tes blancas, fan estufat y endiumenjat per se nostre plassa?—

—¡Qui és? Pues tú no coneis un tal Tomás natural de Pollensa, qu'está per mosso a nes tallé de can Axut?—

—A si.

—Pues ¿que li trobas tú qu'ets pintó?

—Encara no li he pogut prende sa fotografia, per llevó fé es cuadro, pero es seus caminá de manola cos de bota, amb so grifo bert, cara com una gaveta, seyes poblades, nas a lo Sagasta, amb'una paraula, no sé

que té de dí, aquest tipo me fa com a desverietjá.

—Y podria essé que no fosés es primé que desveriatjases per aquest tipó. Si'l vesses d'aprop, te uns unys que poren fé sa competenci a nes d'un verro que veitx en sarta ocasió a Son Ferregut y después vaitx veure una cara qu'es se forsa des seus amores pasados.

—¡Y tú que saps si are festetja?—

—No t'ho puc dí amb sertesera però si vols sebreró, heu heurás de demaná a una joveneta qu'está de criada a una casa de senyós molt rics qui están a nes costat de se plasse y ella també es de Pollensa, en la cual aquest tipo se pensa amb sa seua figura essé qualque cosa, y es un poc menos que no res.

—Lo que m'agradaria es que me digueses qui es ella.

—¡Y jó que te tenc de dí! Qué cuant va neixa era un poc lletja però, are a forse de planetjades y posarlé en remuy ha arribada esse un poc guape.

—Y ell ¿quin objeta de feina fá, a Can Axut?—

—De desmontá motors y montarné de nous.

—Cá homo, pero qui es ell per aixó de motors; no sabs qu'es un especi de sant brut perque hasta sa diu si sap fé miracles; uns miracles que fan oló de sabetot.

—Si es aixó no perdriem molt si el penjaem a una figuera per fé pó a nes gorrións, ara qu'estam a dins ses meses. Y además si ell vol preteni de bell'mosso, s'haurá d'entrevistá amb'un tipo que lo que li falta de vergonya li sobre de bon atlot.

Salut y uys espolsats.

UN DETECTIVE.

Y finis acabatis

DE SANTAÑY

Pocas vegades EN XERRIM heurá parlat tant formal com aquesta vegade.

Heyá dins Santañy quatre joves fredins y sense infants que duen molta casera y se desitxen casá, pero ha de se amb atlotas que duguen de deu mil duros per amunt, perque de pobres en tenen que les fan mal d'uys y sin embargo les desprecien, perque consideran que per havé de posá miseri a n'el mon ja basta y sobra se qu'hey há.

Per lo tant si hey ha cap done que dugue aquest capital y se vulgue casá amb que siga viuda y lletja y mal feta trobará partit totduna si escriu a Can Seuvedó des villá vey, ahont hey fan sa parada cada vespre es quatre joves en cuestió.

Noltros amb cuant a nes joves direm que tots quatre son presentados; pero duen molta, pero molta de pell morta y perque sas atlotas no passin mal de ventre vos direm, qui son élls,

Afarrauvos a una cadira y escoltau:

En Juan Vila, en Toni Solé, en Miquel Reguerac (s'america sense dobbés) y en Rafel Piqué.

Si vos agradan escriuiu a sa dita di-

recció, incluint sa direcció de sa sollicitant.

per tant com més prest milló.

dones escriuiu aviat

qu'ara teniu s'ocasió

per casá lo més refuat

lo mes lleitx y més tirat

de tot Mallorca redó.

ES CUATRE MATEIXOS

Mos escriu en Seuvedó des villá vey, diguentmos qu'está tot desesperat perque sa done está gelose d'ell sense tení motiu per estari, perque d'ensá qu'es casat domés ha faltat una vegade a sa done, que va se un vespre amb un amic seu gras qu'ha estat a Bones-Aires, qu'anaren a passá sa nit amb una atlota Santa.

Per lo tant . . . .

...Catalineta desferra

sa gelosia per entera

que si en Seuvedó t'aferra

te ferá sufrí mes guerra

qu'en Magre a na Timonera.

De Manacó

Pe sa fábrica de Perlas d'aquesta Ciutat hey trebaya una atlota de Fartarix tant mona tant linda y tan preciosa qu'es una verdadera Perlita, però a pesá d'essé tant perlita com volgueu aquesta atlota té sa desgraci de no tení es complet de s'intel·ligenci dins es seu caparri.

Resultá que sa tal atlota tenia un novio, (com na Dolores) qu'a l'actualitat es cabo d'Artilleria y serveix a Enderrogat y perque aquest jove un vespre volgué fé una comedieta amb un amic sobre canviá s'atlota, sa tal Perlita que fá perlas, desprecia es cabo y aquest pobre artillé está medio loco de amor.

Vaja per... perlita.

Una atvertensi et faré

y tú pots bé provaró

tot lo que jo te diré,

que qui desprecia un senyó

sa casa amb un padassé.

UN QUE NO ES DE FERTARIX

Nota: La setmana que vé seguirá sa resenya de sa fábrica de Perlas y perque no estiguen agraviades anomenarem sas Bibinas.

De Bujá

¡Ja, ja, ja! ¡Ell pereix qu'es colaborados des Foc y Fum, escriuen a cops de puny!

Aquest setmanari, ha publicat un articlet titulat «Flamada de Bujá», firmat per Un sebeté, en el cual diu a un viudo qu'es un indecent. ¡Qu'hem de fé! A n'aquest viudo li convé prende ses cosas bé, perque li hem d'atverti que s'autó de sa flamada, es un jovenot sense conexement.

A n'Es sebeté y a sa mona llabrera els s'hem de di, que es deshonrat es ell, y que se somera te mes honra y mes seny qu'ell, perque es sebeté just té una caldera d'aigo bruta dins es cap.

Aconseyan a n'Es sebeté que cáll, qu' es viudo heu prendá pes mal cap, y si lo dona la gana li prendá sa mona.

Ademés mos resta di a n'aquest sebeté, que s'acursi un poc sa llengo o sino se prendan medidas que no li agradarán perque un deshonrat com ell no pot parlar demunt sas columnas d'un diari.

Sebeté sebeteterot

que preténs de se honrat

no fasis cap desberat,

sino llenya amb un garrot

ten durás molt aviat.

Tres sebetés mes bonrats
qu'ell y sa mona

DE FELANITX

Salut por primera vegada a n'es respectables lletjidós d'EN XERRIM suplicant me dispensin sas moltas faltas que trobiguen a n'aquest escritet comenanti per contarlos un fet sotseit a sa plassa de Felanitx, entre sa Poblera y na Truyóls.

S'altre dia de pajés devés las deu des demati, cuant estave fent feina vaix senti aquest díalec:

—Patates bonas y barato. Patates de Campos.

—No cregueu qu'heu sien, no els si potdú perque no els si sien.

—¡De care de jérret pudent! ¿Que no saps que jó sempre pac al contado?

—Tan bona pegadora com vols assé, y fa mes de set mesos que me deus deu reals, y encara no me has pegada.

—¡Embustera! ¡Res te dec!

Y continuaren diguentsen per salá, fins que sa Poblera, senfadá, li y envesti feta una fiera.

Na Truyóls, duya una aruca amb sas mans y no se si amb certa intencio o bé per pelá patates per fé es bollit cuant arribas a caseva.

Sa Poblera, l'hey afiná y li va di:

¡No importa demená si ets covarda!
¡Tot lo dia vas armada!

—Tant mes en guinavet com sense— y el tirá un tros alluny, afarrantsé a sa Poblera com un tigre.

Mientras tant s'en va da conta se Poblera petita, que ja es done acabada, y entre sa gran y sa petita ma dexaren na Truyóls feta una llastima, arrancantli es pocs cabeis que li quedaven.

Na Truyóls, vejent qu'a bufatades perdie, tengué s'idea de terná empagai una, fentli mostra una cose.

A tal escándol, acudiren varios homos y moltisimas dones, que cansats de riure las separaren.

A la fi el temporal se calmó, y las aguas quedaron tranquilas com antes, es es di, que se plasse hey torná reiná sa tranquilidad.

De: lo qu'estic convensut

y provas vos na puc dá

qu'es Batle s'en va enterá

y las envía a demaná

y las dá es seu merescut.

Contat es cuento tenim,

y que fasi Deu y María

que no signi es derré dia

qu'escriguigué a n'EN XERRIM

X. O.

XERRIMADES

Estam a n'es temps de prende la fresca. Pues bé, hey ha una joveneta que mols de vespres devés las nou o les deu s'entretren prenguent la fresca damunt es Pont d'es Ases, en compañía d'es seu enamorat qu'es un passarell de cuidado.

Allá tots dos se recrean contemplant s'hermosura d'es paisatge, y no sabem si se refrescan o si s'encalenteixen. Sia com sia, los desitjam bon vent.

Pero an aquesta jove li recordam aquella daje que diu: «Tantes vegades va sa jerra an es pou qu'a la fi sa romp». Y llavó no hei valen saldatures, segons diu mestre Pep Bibí.

Convé qu'aquesta atlota pensi que si es conco'n Xesch heu sap s'entaderá y tal volta li doni un disgust.

L'avisam per si acás.

Un Estornell mos conta.

Disapte passat una cuadrilleta de joves de s'el *Alqueria des Conte* anaren a fé una excursioneta a nes *Puix Majó*.

Hey aná amb' ells un pinxo magre, que fa de sebeté, el cual els se desafiave a tots a caminá, y es companyeros vent es modo en que heu deya, no se volgueren posá amb ell.

Sa pujada v'aná bé, pero se devellada cuant sa cuadrilla era ja aprop de Sólle sa trobaren en qu'hey feltava es *valent*.

Un deya que ja devía assé devant, un altre qu'era a derrera, y sa mogué una seregata de primera.

Total; que tornaren enrre, y el varen trobá ajagut enterra mort de cansansi, y dormint a volé.

D'histori aqui ni ha part, que la cont, riguent riguent d'un qu'es va dá per valent no assent mes qu'un gran covart.

Mos diuen que demá, han de veni de Palma un parei de cens obrés per passá es dia en compañía d'es seu amic Llorens Bisbal qu'ha vengut a viura a Sólle.

A n'es de Palma si afegiran bastans de

Sólle y tots plegats han de té un diná a s'escola des republicans.

Es directó d'aqueix banquete mos diuen qu'es mestre Jaume Fideué, des cual no duptam que quedará bé, com sempre.

Ets organizados han comprat un bou de modo que no van de micás.

Estám contents qu'ets obrés de Palma venguin a Sólle a passá un dia de recreo y les desitjam molta alegria.

¡Nosros les ferem escaldades y an poc oli. Estam en temps de guerra.

A sa plassa de Sólle hey a un'altre homo que ha tornat atupá sa dona.

¡Me hem si en sortirem d'aqueix mail!

Cualque dia veurem, qu'es batle tupeirá el senyó Puitx.

Per se fábrica de *C'an Pedessot* diuen que n'ha passada una de grossa.

Hey enviarem es nostro detective don Vikake perque mos na dongui conta, y la setmana qui ve ja vos na darem a voltros.

Es nostro batle de cada dia mes guapo.

S'altre dia, haguent de parti tots es carnicés amb s'excurció a Felanitx, va permetre se fé una crida, diguent que qui volia comprá carn amb diumenje l'havía de comprá en dissapte per have de parti es carnicés, dant per temps fins a las dotze de se nit.

Valgue qu'es nostro Governadó prengué ses medidas, y va impedí aquest desberat.

Es nostro batle no deu sebre qu'hey ha molts de jornalés que no cobran fins es diumenje y que per lo tant no poden comprá sa carn amb dissapte. Y cas qu' heu sebéis perque heu permet?

Está vist qu'es nostro batle per castions de menjá, es de primera.

Juventut eterna...

...se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrat de plata ni sustancis nocivas a sa salut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En venen a Palma: perfumeria Inglesa, a se Cadena 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3 Perfumeria de D. Lluç Canals, Brosa 10 y el SOLLER: Jermanas Estades, Plassa Constitució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluna 5 y a totas sas principals perfumerias d'España.

¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es perque vol!!